CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

q̃ falsis laudationib̃ cognoscunt̃ fidelissimos inc̃
pare. Luge euge enim sermo laudantis ē. S; hic
subyronia. idē subirrisione dictum aduertide
bet. quo abinimicis uidet̃ ēē planum. Sue u
los incipit. q̃ afflictionis martyrum penamq;
collaudant. & ñ ad auctoris glam refert̃. q̃d eis
ē larga pietate cessum. Nam utrumq; utro
sumē. aut alienis calamitatib; illudere. aut
hoīes desua possibilitate laudare. Et exultent 7
lętentur inte omis qui quer̃ te dne. & dicant sep
magnificet̃ dns q̃ diligunt salutare tuum. Post
qm depsequtum inimicitate & euersione locut̃ ē
sola positione depcatur. ut exultent & lętent̃
omis q̃ diligunt dnm xpm. Luis o fusio & uere
laudia. istis exultatio & lęcia penis optatur.
sic meuglio domin̄ dic̃. Et ibunt hi insupplici
um ętnum. uisti autem inuitam ętnam. S; nē
ueraas lęticię modum cōpetenter insinuat. Di
cendo enim inte fatetur caducam ēē lęticiam.
quę humana pslūptione glatur. Aduinctum ē.
Omis q̃ q̃runt te dne. ñ sins uiribus sed tua pieta
te reqsitu. Nam ut te quereret genus humanū
tuillud decęlo psptuens miscdit̃ inq̃situ. Ipse
enim adnos uenit. ut ad eum redire mereren̄.
Sin tamen qui dnm quer̃. q̃d debeant dicere.
salutarter ammonent̃. idē dicant semp mag
nificet̃ dns. Semp ētnum temp̄ ostendit. q̃nū
quam debet alaude domam cessare. Et ut nob
sens ipē manifestus eluęscat. uerbor ordo red
dendus ē. hoc ē dicant semp q̃ diligunt saluta
re tuum. magnificet̃ dns. Intelligamus hoc uer
bum abinimana cōsuetudine fusse mutatū.
Magnificatur enim ille qui laudib; crescē. q̃ bona
opinione qrim desc̃. Ceterum deus ñ habet̃ ire
mentum. quia ipē inse totus singularis & ef
fabilis intelligitur plenitudo. nec aliunde po
test crescē. q̃ osuetum cr̃aturis omnib; ī̃ men
ta prare. S; magnificamū. ut nos indr̃ pfici
amus. & cum laudes d̃o sc̃a mente psoluimus.
nra consciā semp augetur. Ego uero egenus
& paup sum. deus aduuat me. Adiutor mis
es tu domine ne tardaueris. Turba fidelium
cum dmicę passionis imitaret̃ exemplum ipsa q̃;
uerba eius adsuam transtulit psalmodiam. Dic̃
enim expsona sua dominus maiorspalmo. Ego
uero egenus & paup sum. dominus curam hīt
mei. Sic & hic dictum ē apsona beatoy. S; cū
dic̃. ego uero egenus & paup sum. significat u
los diuites fiusse mundanos. dequib; dic̃. Con
fundantur & reuereantur inimici mei q̃ quer̃
animam mea. ut auferant eam. S; uideamus
cum sit cęlesti thesauro ditissima. ubi se egt
nam & paupem dic̃ glosa pauptas. Utq; qua
& mundanas copias ñ sit. & intus ubi ē diues
semp cupit. semper desiderat. semp accipit.
sic dic̃ apls. fr̃ę. ego me ñ arbitror apēhendisse
q̃quam. Et iterum. Siquis se existimat scire
aliq̃d. nec dum cognouit quē admodum opor
tet eum scire. Uides merito dici tales egenos
tales paupes. qui continue acq̃rere grim diui
nitatis exoptant. Egeni enim sumus quando
uigiter indigemus. paupes dum semp adbe
nestua ipsius auidamente appetimus. Sequit̃.
Ds aduuat me. idē in tribulatione mundana.
ubi cum utrioq; aduersitate pugnamus. ubi
& spc̃ inmundos hostes patimur. & di mise
ratione iubamur. Addid̃ utrumq; iunctum.
& ut adiutor sit dominus in necessitatibus.
& de hac seculi clade liberator. Et intende qua
dic̃ tu domine. ut tota spes nra ad eum debe
at fixa respicere. Seq̃. Ne tardaueris. Licitamū
mos ē tardum iudicare. quamuis celerrimū
pretur auxilium. Iue enim & mensurate facit
omnia. sed nos tardum putamus. q̃d desidero
magno reqrimus. Conclusio.
Totus hic psalmus cęlestis philosophię luce.